

[Melchior]

tåle den publicity, den har fået. Jeg har ikke udklipsservice til rådighed, så jeg er ikke vidende om, hvad hr. Otto Mørch tænker på, men det er nu engang ikke os herinde, der bestemmer, hvor meget og på hvilken måde der skrives om de forskellige ting. Vi kan rejse et spørgsmål, og så er det jo op til mennesker, som jeg i hvert fald ikke har nogen indflydelse på, at lancere det over for offentligheden i den ene og den anden form.

Ministeren sagde såvel i spørgetiden i onsdags som i sit svar på forespørgslen i dag, at han har juridisk baggrund for at have gjort, som han har gjort, nemlig administrativt at have truffet bestemmelse om nedlæggelsen af den her omhandlede rute. Ja, det vil jeg da gerne lægge til grund som korrekt, det er det da sikkert, når ministeren siger det. Men det er dog ikke noget bevis på, at det er klogt at henvise til, at sådan og sådan blev denne rute altså overtaget i 1914, og så har man dermed juridisk hjemmel til i 1978 at træffe den modsatte beslutning uden at rådføre sig med folketingset. Det er juridisk holdbart, men efter min mening ikke klogt, ikke nærdemokratisk.

Ja, jeg ved da godt, at ministeren har været på stedet, og det var klogt. Det er klart, det ville enhver nok have gjort i ministerens sted, men det er nu ikke ved en sådan lejlighed, på en sådan aften og ved et sådant stort møde, at man kan gå i enkeltheder, stille spørgsmål til videre undersøgelse og få dem grundigt besvaret, drøfte dem igen. Det foregår faktisk bedst i et folketingsudvalg. Jeg føler, at det havde været klogere og mere nærdemokratisk, mere grundigt, hvis ministeren uanset sin juridiske hjemmel havde valgt den anden form.

Så er der hele henvisningen til passagertalene, som jeg synes er interessant. Vi har jo fået det skriftligt, og det er i orden, men at det skal være et virkelig vigtigt argument i ministerens hånd, kan jeg ikke fatte. Det, der sker, er jo i virkeligheden som den berømte historie om hesten, som knappes af med 10 pct. i sin havresæk hver uge, og da den til sidst dør, er man højst forbavset over, at det ikke kunne lykkes at holde hesten i live uden mad. Her udsulter man først en rute, og så erklærer man den for selvdød, skønt der er tale om en bevidst aflivning. Det er sådan, jeg oplever situationen, og derfor al respekt for tallene, men der indgår jo en masse ting

deri. Hr. Langsted var inde på sejlplanen, der har været nævnt priser. Alt det skal jo sammenholdes med besejlingsfrekvensen for både personer, personbiler og lastbiler, og derfor er de tal, som ministeren redegjorde for her, kun en del af den samlede sandhed.

Nu sker der så det, at man animerer den private rute til at optrappe – vi har sandelig ikke noget imod private ruter, det ved alle, som følger centrum-demokraterne, det skal hr. Langsted i sit svar senere nok redegøre for over for hr. Lowzows spørgsmål – samtidig med at man har nogle tanker om, at man dog vil lave en statsrute fra det nordlige Samsø og direkte til Århus med den fordel med hensyn til beliggenhed og kortere sejltid og deraf formentlig også lavere pris, som dette vil have. Og hvis det skulle ske, hvem bliver så sorteper mere end netop den private rute, som altså skal klare ærterne i den nuværende situation?

Så længe der er tvivl, og det er der jo – der er jo undersøgelser i gang og vil være et udvalg, der skal følge udviklingen – så o.k., det kan vi da sandelig ikke have noget imod, men vi føler bare, at indtil man har bestemt sig helt klart for en Nordsamsøroute eller ej, så burde man ikke træffe en så vidtgående beslutning som at nedlægge en nu gennem generationer eksisterende rute. Det er simpelt hen en forkert rækkefølge. Jeg erindrer om, hvor mange gange vi har stået her og appelleret til skiftende ministre om at få en afgørelse i en eller anden sag, også små sager, og så har man fået at vide, at der sidder et udvalg, der først skal barsle til næste efterår, og før det har barslet, kan vi ikke afgøre sagen, skønt du – altså spørgeren – ellers har ret. Her har vi nogle uafklarede punkter, nogle undersøgelser, der skal foretages, og alligevel træffer vi en vidtrækkende disposition. Det mener jeg simpelt hen er en forkert fremgangsmåde.

Jeg vil derfor appellere til ministeren; og med al respekt for hans standpunkt og hans motivers renhed, som ingen kunne drømme om at drage i tvivl, vil jeg dog erindre om, at ministeren i sin embedstid i dette ministerium har veget nogle gange, dels vedrørende motorveje, altså hvad bilisme angår, dels vedrørende lufthavne, altså hvad luftfart angår, og nu er vi altså til søs her. Jeg synes, det ville være frisk af ministeren, hvis han åbnede ballet en gang til og tog nye forhand-